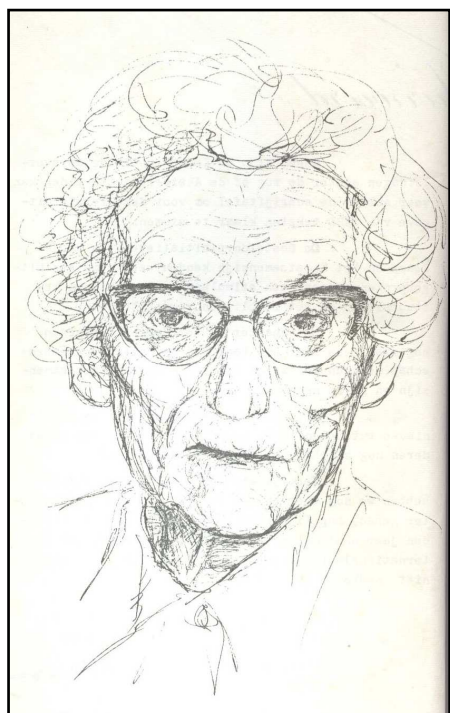


## TOEN WAS HET LEVEN HEEL GEWOON...

*Vijfentwintig jaar geleden kreeg ik een dorpskrantje toegestuurd, uitgegeven in mijn vroeger dorp Oosterlo. Het hoofdartikel bestond uit een interview met een van de oudste dorpsbewoonsters, Mieke De Boel. Ze was de oudere zuster van mijn moeder en heette met haar meisjesnaam dus Mieke Cares. Wij noemden haar altijd "Tante Mieke".*

*Hier volgen enkele uittreksels uit dit gesprek dat geheel in de streektaal werd gepubliceerd, samen met een getekend portret van de betrokkene. Tussen haakjes geven we hier en daar de betekenis van sommige woorden uit de streektaal.*



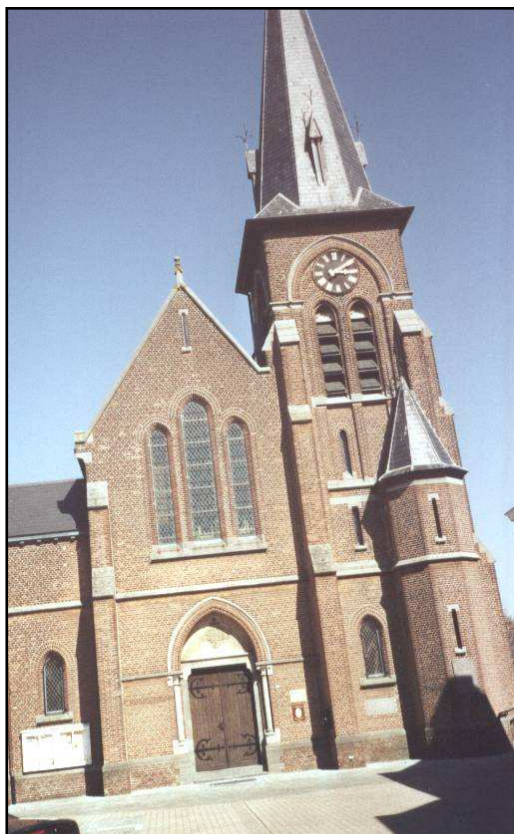
Ik ben geboren in Schoot bij Tessenderlo de 27 april 1893 in dat hoog huis dat nu in Bokrijk staat. Er waren thuis 11 kinderen geweest en ik was de derde. Maar vanaf mijn drie weken ben ik bij mijn grootouders in den Trichelhoek gegaan en daar ben ik grootgebracht. Van mijn zeven jaar ging ik dan naar school in Eindert (:= *Eindhout*). Daar waren toen niks dan twee meesters voor al die meskes en jongens van heel Eindert. Vier jaar en ne winter ben ik dan gegaan, maar ik kon toch goed lezen en schrijven. De jongens zaten langs de ene kant en de meisjes langs de andere. Neffeneen dat mocht toen niet, hé ! Tussendoor bleef ik wel eens thuis. Dat mocht toen, ge waart niet verplicht te gaan.

Naar 't school gaan dat was niet min toen. We moesten over 't half uur gaan en dan 's noenens naar huis met al die klonen (= *houten klompen*) aan. En kwamde te laat dan moeste met de kop onder de bank, maar welle hadden lange rokken aan en werden we niet veel gewaar als de meester mee zenne stok sloeg. Om ons te leren naaien en breien en stoppen enzovoort, kwam er twee maal per week een juffrouw.

.....Als ik 21 jaar was, in 1914, ben ik dan getrouwd mee onze Fil. Onze Fil werkte in de Put (= *de koolmijn*) in Luik en dan zen ik meegetrokken naar Luik. Twee jaar hebben we daar gewoond.

Daar heb ik nog eens in den bak gezeten. Met Sinksen kwamen we dan graag naar 't ouderlijk huis hé, maar ik had gene pas. Met achten spannen we gelijk. We gingen met de boot over de Maas, dat kostte toen 5 cent. De Duitsers (= *in de 1<sup>o</sup> Wereldoorlog*) vroegen daar dan 10 mark voor ne pas, maar we zegden dat we dat niet konden betalen. We moesten de bak in. Mijn broer heeft 4 dagen gezeten, ikke 2 dagen en de jonger meiskes ene dag. ...Maar 't was goed in de bak, zulle. Want ik had wat brood meegenomen, maar ik had het niet nodig en ik had het dan maar terug meegebracht. Het was daar wel gewoon droog brood en soep...daar lag dikwijls zo veel vet op dat ik dacht "daar hee nen Duitser ingelegene..." en dan dierf ik er niet goed van eten....Eigenlijk was het beter in de bak als er buiten...

Als we in Luik woonden, ben ik ook veel op- en afgereden. Met de tram reed ik dan tot Ans, zo op Sint-Truiden en dan naar Herk-la-Ville. Van daar dan te voet



Oosterlo: de kerk

naar den Trichelhoek....Ze bakten hier dan twee grote broden en ik kreeg ook wat bonen en 't een en 't ander mee. Dan ging ik naar Verachtert in Veerle. Die ging varkens kopen in Diest en daar reed ik dan mee. Daar nam ik dan een manneke mee, die gaf ik ne mark of zo en die hielp dan alles meedragen tot in Herk. Daar had ik dan terug den tram. Ik was dan van 's morgens vier uur van huis en 's avonds om 9 uur was ik terug in Luik

Na twee jaar Luik zijn we bij de ouders van onze Fil gaan wonen.

Dan zijn we naar Oostel (= *Oosterlo*) getrokken, dat was in 1919. Ik vergeet Oostel niet, zulle, ik heb er 52 jaar gewoond. Onze Fil ging nog altijd naar de Put en ik boerde er wat bij...Na de put hebben we nog 9 jaar thuis geboerd met 3 koei. Toen stierven ze in de stal en...in huis ook. Vier (*kinderen*) heb ik er moeten afgeven in 9 jaar. De laatste grote jongen heb ik nog moeten achterlaten in den oorlog, dat was in 1940 in 't begin van den oorlog. Hij was chauffeur van den ambulance. Ze wierpen een bom en 's anderendaags was hij dood. Dat waren kwade jaren, man.

Ik heb wat meegemaakt, ze. Ik moest er soms eens uit. Ik ben 5 keer naar Lourdes geweest en in Zwitserland en aan de zee. Ik moest er alle jaren zo eens uit. Onze Fil is ook eens mee geweest naar Lourdes. Die had daar goed wijn gedronken en op 't leste had hij gene frank meer. Ik heb er zelf nog ne paternoster voor kunnen kopen...

't Is erg, zulle: zes van de acht kinderen moeten afgeven en daar waren er nog twee van 21 jaar bij. Onze Frans hadden ze ginder al begraven, maar een tijdje later hebben ze hem naar hier gebracht om te begraven op een plechtige militaire uitvaart.

Nog even terug naar de Tweede oorlog. In 1940 gingen we vluchten tot Heist- Goor...Ik moest dan mijn kindervoiture voortstoten en daar had ik twee hespen inzitten. Een paar dagen later zijn we teruggekomen, toen hier het bruggeske (= *over de Nete*) werd opgeblazen. Den Duits kwam bij ons niet veel binnen, die wist genoeg...

't Was plezant toen op den Dijk. Bij Mitje stond een bank, daar zaten dan Fien van den Boer, Fien van Staf van de Pegger, Anna Van Looy en ikke. Daar wieren dan grappen verteld. Op den Dijk woonde ook Charel Vanneylen, die reed met zijn orgeltje rond en er zat 40.000 frank in. Het had de hele tijd buiten gestaan toen hij er opeens aan dacht. De Dikke van de Pegger was ook nog ne gezellige. Voornoens zat hij altijd aan de bietenhoop, maar 's noenens kwam hij bij ons aan de Leuvense stoof zitten om zijn voeten te warmen en wat te slapen. En dan 's morgens, tegen dat onze Fil thuiskwam van de Put, stapte hij ook hier binnen. Hij begon dan zijn haar te kammen en zijn eigen te wassen, zo precies dat hem hier geslapen had, he. Maar onze Fil kende hem wel!



Oosterlo: de watermolen op "den Dijk"

Ne kostgast (= *uitbestede geesteszieken van de Kolonie van Geel...*) heb ik ook gehad en die had wel vier velo's. Die verhuurde hij aan een kwartje per uur. Ook reed hij voor alleman naar de apotheker, met 't fleske mee een koord op zijne rug. Werken deed hij ook wel, maar als hij ergens anders een half frankske kon verdienen was hij weg. Op ne keer is hij naar de fermerie (= *de "infirmierie" waarmee de Kolonie in Geel bedoeld werd*) gereden omdat onze Fil den oogst nog niet wilde pikken . Hij laadde alles op zijn kruiwagen en was voor goed weg...

...Nu woon ik dan al negen jaar in Eindhout. Ik ben hier aangesloten bij de Gepensioneerden en daar ga ik altijd mee kaarten.

...Ik heb te veel meegemaakt. Als ze me komen halen, ben ik zo gereed, want ik heb mijn schoenen al klaar gezet....

*Tante Mieke overleed midden de jaren tachtig...*